

stichting
Talita Koemi

Eindrapportage

- **Klacht:** Longkanker
- **Behandelperiode:** 19-05-2005 t/m 04-02-2006
- **Cliënt:** In eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Pieta genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** John Bonte
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** 3 mei 2007

complementaire zorg

Eindrapportage: Longkanker

Bij Pieta is recentelijk longkanker geconstateerd met uitzaaiingen in de botten. Op het moment van aanmelding worden de lever en nieren onderzocht op uitzaaiingen. Het reguliere medische circuit geeft aan haar niet meer te kunnen genezen en kunnen de behandelingen slechts nog richten op levensverlenging. In 1999 was er bij Pieta al borstkanker geconstateerd. Pieta heeft toen zowel chemokuren als bestralingen gehad. Ook heeft verwijdering van lymfeklieren plaatsgevonden, ook wel oksel toilet genoemd.

Deze nieuwe constatering van kanker, maakt dat haar leven volledig op z'n kop staat. Lichamelijk en geestelijk gebeurt er heel wat. Pieta zit nog helemaal in een acceptatie- en verwerkingsproces als ze bij ons zich aanmeldt. Pieta praat niet gemakkelijk over haar gevoelens en emoties.

In eerste instantie richten wij onze behandelingen op het verminderen van het vocht op de longen, de longkanker en de uitzaaiingen in haar botten. Als gevolg van de kanker en de medicijnen die ze krijgt ontstaan bij Pieta nog een aantal andere vervelende klachten, namelijk: verminderde weerstand, huidproblemen en erge pijn in haar onderrug en bekken.

De laatste maanden blijken er ook uitzaaiingen in het hoofd te zitten, hier heeft Pieta veel ongemak (oriëntatie- en geheugenproblemen) van.

Verloop van de behandeling.

Cliënt Pieta is van 19-05-2005 t/m 04-02-2006 onder behandeling geweest.

Bij Pieta zijn we begonnen met 1 maal per week een persoonlijke behandeling. De afstandbehandelingen hebben we 3 maal daags op 5 dagen per week gedaan. Dit om zoveel mogelijk continuïteit te houden op het energieniveau van het fysieke lichaam. En om het gehele proces zoveel mogelijk ondersteuning te bieden.

Ten aanzien van Pieta's algehele conditie kunnen we zeggen dat ze direct na een persoonlijke behandeling opknapte. Het gaf Pieta meer energie, vooral als er op die dag een chemokuur had plaatsgevonden. Ook de dag na de behandeling voelde Pieta zich een stuk beter.

Uit het onderzoek bleek dat er geen uitzaaiingen in lever en nieren zaten en dit gaf Pieta een beetje hoop.

Geleidelijk aan ging de conditie van Pieta, zoals verwacht, achteruit omdat er steeds meer uitzaaiingen, voornamelijk in het hoofd, waren ontstaan.

Vrij snel na de start van onze behandelingen verdween tijdelijk het vocht op de longen. Dit leidde voor Pieta een periode in waarin ze weer het een en ander kon ondernemen. Even ging het fysiek stukken beter met Pieta en ze ging zo nu en dan samen met haar man fietsen.

Het was echter van korte duur. Toen bleek dat er ook hersentumoren waren, ging het slechter met Pieta. Ook het vocht bij haar longen kwam weer terug. Haar conditie ging toen snel achteruit.

Een ziekenhuisopname volgde en bij Pieta werd een longontsteking geconstateerd. Ze had het toen erg benauwd en was zeer kortademig. Ook kreeg ze een epileptische aanval in het ziekenhuis. De ontsteking was na korte tijd weg, maar ze bleef last houden

van het vocht en erg hoesten. Het vocht werd steeds weggehaald en Pieta kreeg continu zuurstof toegediend. Haar hart ging steeds slechter werken en het lichaam kon zelf het vocht niet meer kwijtraken.

In de laatste maanden van haar leven is ze tot een acceptatie van de ziekte en haar dodelijke afloop gekomen. In het begin had Pieta nog hoop op genezing. Ook was ze niet zo spraakzaam. Dit veranderde langzaam en Pieta maakte een steeds meer ontspannen indruk, vóór, maar vooral ná de behandelingen. We hebben kunnen ervaren dat Pieta steeds zachter werd. Op een gegeven moment kon ze haar gevoelens en zorgen rondom het sterven steeds beter uiten. Zo kwam er steeds meer communicatie op gang naar de behandelaars, en ook naar haar man en kinderen.

Na de epileptische aanval sprak ze wel haar angst uit over het niet meer kunnen vertrouwen op haar lichaam. Daarna ontstond er meer de berusting dat als het zo moest, het beter was te sterven. Ze wilde graag thuis sterven. Dit bleek echter vanwege haar longproblemen niet mogelijk. Ze koos er voor om in een zorghotel (niet ver van haar huis) te gaan sterven. Daar aangekomen gaf dit haar veel rust.

In het zorghotel en in het ziekenhuis kreeg Pieta regelmatig last van zogenaamde restless legs. Dit is een zeer onrustig gevoel in de benen en is vaak een gevolg van iets drukkends (een drukkende tumor) tegen de zenuwen in het ruggenmerg. De onrust zakte tijdens het behandelen steeds onmiddellijk weg. Pieta zakte dan weg in een ontspanning.

In het ziekenhuis was men al begonnen met morfinepleisters tegen de pijn en dat werden al gauw injecties. De morfine zorgde er voor dat Pieta binnen enkele dagen nog nauwelijks aanspreekbaar was en erg onrustig. Ze werd elke dag door ons behandeld en werd tijdens de behandeling steeds heel rustig. Pieta heeft na het starten met morfine-injecties nog 4 dagen geleefd. Pieta is 54 jaar oud geworden.

Afsluiting.

Pieta had in de laatste maand van haar leven vrede met het naderende einde. Dit sprak Pieta ook uit. Het was ook merkbaar aan haar omdat ze meer ontspannen, opgewekter en opener was.

Ze kreeg echter steeds meer pijn in haar rug en botten en had een steeds hogere dosis medicijnen nodig om het draaglijk te maken.

Eindconclusie.

Pieta kwam bij de stichting nadat bij haar longkanker met uitzaaiingen in de botten was geconstateerd. Ze kreeg uitsluitend nog behandeling om haar leven te verlengen. Deze bestonden uit chemokuren en prednison.

Er zijn gedurende de behandelingen geen signalen geweest dat de kanker verminderde of stabiliseerde.

Vrij snel na aanvang van onze behandelingen is het vocht bij haar longen enige tijd geheel weg geweest. Of dit een gevolg was van onze behandelingen of van de medicatie, is niet duidelijk. Later kwam het vocht weer terug en kreeg Pieta een longontsteking. Deze ontsteking ging ook vrij snel weg. Het vocht bleef echter omdat het hart slechter ging pompen. Of het snel verdwijnen van de longontsteking een gevolg was van onze behandelingen of de medicatie, is niet duidelijk. Wellicht versterkten ze elkaar.

Pieta heeft naar haar eigen zeggen ervaren dat haar levenskwaliteit vooral tijdens en na de chemokuren beduidend verbeterden! Ze wilde ook het liefst op de dag van de

stichting
Talita Koemi

complementaire zorg

chemokuur al behandeld worden. Ze was dan beduidend minder ziek en voelde zich lichamelijk en geestelijk sterker. Aldus haar eigen woorden en bevindingen.

Pieta is lange tijd pijnvrij geweest. De pijn is pas in een later stadium heviger geworden. Of het in eerste instantie minder worden van de pijn een gevolg is geweest van onze behandelingen is niet zeker.

Een tumor in de onderrug leidde tot restless legs. We merkten steeds dat met magnetiseren de klachten onmiddellijk verminderden en verdwenen. Hiervoor kreeg Pieta geen specifieke medicatie, dus we nemen aan dat het resultaat een gevolg is van onze behandelingen.